

Dəlilər Evi

Səməd Vurğun

Loğman fikirlərə qərq olduğu vaxt,
Rəngi gah saralıb, gah da solardı...
Cahanda sirdaşsız qalmış o bədbəxt
Hicra bir aləmə həmdəm olardı...

Salam verərdilər ona da hərdən...
Lakin eşitməzdi onları loğman-
İnsan xəyalata qərq olan zaman
Bütün kainatı unudur bəzən.

Loğman ayrılmadı öz əməlindən
Bu dərdlər qırmadı iradəsini.
Yenə də qəlbində, dilində Vətən.
Eşitdik susmayan həyat səsini.

Ürəkdən ah çəkdi qananlar onu.
Dedilər: "yəqin ki, bir amalı var"...
Onun bulud kimi tutulduğunu,
Soyuq bir nəzərlə görən nadanlar:
—Yox, canım, pozulmuş başı fikirdən,
Yəqin ki, dəlidir... Çoxdan xəstədir!..
Təbib deyilik ki, nə sən, nə də mən
Biz ona yansaq da mənası nədir?

Şəhərə səs düşdü: "Dəlidir loğman!"
Axır apardılar dəlixanaya.
Osa ürəyindən qan axan zaman
Dərdini söylədi ulduza, aya!

Yığışdı təbiblər, yoxladı onu.
Loğman öz-özünə gülürdü hərdən.
Seyr edib kamalın nə olduğunu
Dəlilər gülürdü pəncərələrdən...

Az keçdi, üz keçdi verildi qərar:
“Dəlilər evində loğman sağaldı.”
Təaccüb eylədi bütün insanlar,
Loğmanın özü də heyrətdə qaldı...

Köhnə dostlarından dedi bir nəfər:
—Loğman! Gözün aydın, yenə sağaldın!
Necə qarşıladı səni dəlilər?
Bu təzə aqlını da, kimdən aldın?..

Loğman cavab verdi:—Bütün dəlilər
Orda ayrılmışdır hər məhəbbətdən...
Orda nə dostluqdan qalmış bir əsər,
Nə də bir nişan var mehri-ülfətdən.

Eşqi bir, sözü bir, dili bir olan
İkicə nəfər də görə bilməzsən!
Nə qədər xüdpəsənd yaranmış insan,
Bu dərdlə orda da qəmlər yedim mən!

Bəli! Yer üzünə gələn hər insan
Min könül sındırıb, ürək qanadır...
Görünür varlığın yaranışından
Dünya da bir cürə dəlixanadır!

1945

Veb direktor: Betti Bleyer
Mətni yığdı: Səkinə İsgəndərova
Veb üçün hazırladı: Ülviyyə Məmmədova
AZERİ.org qoyuldu: may, 2004